Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського» Факультет інформатики та обчислювальної техніки Кафедра обчислювальної техніки

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА № 1

з дисципліни «Методи оптимізації та планування експерименту» на тему

«ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКСПЕРИМЕНТІВ З ДОВІЛЬНИМИ ЗНАЧЕННЯМИ ФАКТОРІВ»

ВИКОНАЛА:

студентка II курсу ФІОТ

групи ІВ-91

Сайко Сабріна

Варіант: 124

ПЕРЕВІРИВ:

Регіда П. Г.

Мета: Вивчити основні поняття, визначення, принципи теорії планування експерименту, на основі яких вивчити побудову формалізованих алгоритмів проведення експерименту і отримання формалізованої моделі об'єкта. Закріпити отримані знання практичним їх використанням при написанні програми, що реалізує завдання на лабораторну роботу.

Завдання:

- 1. Використовуючи програму генерації випадкових чисел, провести трьохфакторний експеримент в восьми точках (три стовбці і вісім рядків в матриці планування заповнити її випадковими числами). Рекомендовано взяти обмеження до 20 при генерації випадкових чисел, але врахувати можливість зміни обмеження на вимогу викладача. Програма створюється на основі будь-якої мови високого рівня.
- 2. Визначити значення функції відгукув для кожної точки плану за формулою лінійної регресії: Y = a0 + a1 X1 + a2 X2 + a3 X3, де a0, a1, a2, a3 довільно вибрані (для кожного студента різні) коефіцієнти, постійні протягом усього часу проведення експерименту.
- 3. Виконати нормування факторів. Визначити значення нульових рівнів факторів. Знайти значення відгуку для нульових рівнів факторів і прийняти його за еталонне Уэт.
- 4. Знайти точку плану, що задовольняє критерію вибору оптимальності (див. табл.1). Варіанти обираються по номеру в списку в журналі викладача.

Варіанти завдання:

124 max(Y)

Роздруківка тексту програми:

```
import random as ran
from prettytable import PrettyTable

def generate_rivnom(a, b):
    r = ran.random()
    return round(a + r * (b - a))

def main():
    a = 0
    b = 20
    x = PrettyTable()
```

```
X2.append(generate_rivnom(a, b))
Xn1 = [round(el, 2) for el in Xn1]
Xn2 = [round(el, 2) for el in Xn2]
```

Результат:

```
| X1 | X2 | X3 | Y | Xn1 |
               | 59 |
                       0.07 | -0.22 | 0.07 |
                       -1.0 | -0.11 | -0.2 |
                | 47 |
    10 | 20 | 12 | 90 | 0.07 | 1.0 | 0.47 |
       | 14 | 16 | 87 | -0.33 | 0.33 | 1.0
       | 13 | 5
               | 53 | -0.2 | 0.22 | -0.47 |
          | 1 | 28 | -0.33 | -0.44 | -1.0 |
7 | 13 | 8 | 4 | 45 | 0.47 | -0.33 | -0.6 |
| 8 | 17 | 2 | 15 | 70 | 1.0 | -1.0 | 0.87 |
Function: y = 4 + 1 * X1 + 2 * X2 + 3 * X3
                l dx
                              | Yet |
| [9.5, 11.0, 8.5] | [7.5, 9.0, 7.5] | 61.0 |
           X1 X2 X3 | Y |
     ----+-----
| max(Y): | [10, 20, 12] | 90 |
+----
```

Контрольні запитання

1. З чого складається план експерименту?

План експерименту складається з сукупності точок плану експерименту — векторів X_i .

2. Що називається спектром плану?

Спектр плану – сукупність усіх точок плану, що відрізняються хоча б одним рівнем.

3. Чим відрізняються активні та пасивні експерименти?

В пасивному існують контрольовані, але некеровані вхідні параметри — ми не можемо втручатись в хід експерименту. В активному експерименті ми можемо змінювати параметри самостійно.

4. Чим характеризується об'єкт досліджень? Дайте визначення факторному простору.

Об'єкт досліджень характеризується функцією відгуку. Факторний простір — це декартова система координат, осі якої — кодовані значення факторів x_k , x_{k1} , ..., x_2 , x_1 . Будь-якій комбунації значень факторів відповідає точка факторного простору. При цьому точка з «нульовими» координатами (центр експерименту) відповідає основним рівням факторів \mathbf{x}_{io} ($i=\overline{1,k}$).